№ 36 (1057) Warszawa 27 maja 1925 r. Rok VI.

DZIENNIK URZĘDOWY

KOMISARJATU RZĄDU NA M. STOŁ. WARSZAWĘ

OGŁOSZENIA: a) Instytucji państwowych i komunalnych 29 grosze za wiersz nonparelu, b) Instytucji i osób prywatnych 1 zł. 50 groszy za wiersz, nonparelu pierwszy raz, za każdy następny raz 25 proc. ustępstwa, c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 2 zł. 55 groszy d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy) o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 3 zł. 55 groszy Ogłoszenie o koncesji 15 złotych Szerokość wiersza 25 liter

PRENUMERATA: Kwartalnie z dostarczeniem do domu 3 zł. 60 groszy Cena egzemplarza w redakcji 25 groszy.

ADRES Redakcji i Administracji: Senatorska 16 (Ratusz) 2-gie podwórze, lewa oficyna, 1-sze piętro. Pokój 28. Telef. 87-02

TREŚĆ NUMERU 36-go

DZIAŁ URZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY

Rozporządzenie

o ruchu ulicznym w m. st. Warszawie.

Na zasadzie § 3 Rozporządzenia Ministra Robót Rublicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 czerwca 1924 r., regulującego używanie i ochronę dróg (Dz. Ust. R. P. № 61 poz. 611) zarządza się co następuje:

I. Postanowienia ogólne.

§ 1.

Niezależnie od niniejszego rozporządzenia obowiązują przepisy ogólne, zawarte w:

1. Rozporządzeniu Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 3 IV 1932 r. o wymijaniu i wyprzedzaniu na drogach publicznych (Dz. Ust. R. P. № 46 poz. 407),

2. Rozporządzeniu Min Robót Pub. i Min. Spr. Wewn. z dnia 6 lipca 1922 r. o ruchu samochodów i innych pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. Ust. R. P. № 65 poz. 587).

3. Rozporządzeniu Min. Robót Publ. i Min. Spr. Wewn. z dnia 26 czerwca 1924 r., regulującem używanie i ochronę dróg (Dz U. R. P. № 61 poz 61).

Przepisy niniejsze nie uchylają również szczegółowego Rozporządzenia Komisarza Rządu na m. st. Warszawę z dnia 25 lipca 1924 r. o regulowaniu ruchu kołowego w niektórych punktach m. st Warszawy (Dziennik Urzędowy Komisarjatu Rządu № 64 z dnia 30 lipca 1924 r).

Z chwilą wydania niniejszego rozporządzenia tracą moc wszelkie inne, poprzednio wydane rozporządzenia i przepisy o ruchu kołowym w m. st. Warszawie, z wyjątkiem odnośnych §§ obowiązującego rozporządzenia z dnia 14 lipca st-st 1900 r., normujących przemysł dorożkarski.

Wszelkie rozporządzenia, dotyczące ruchu publicznego w m. st. Warszawie ogłaszane będą w Dzienniku Urzędowym Komisarjatu Rządu na m. st Warszawę

§ 2.

Przepisy niniejsze mają zastosowanie do wszystkich osób i pojazdów, znajdujących się na ulicach m. st. Warszawy.

§ 3.

Za „ulicę" w znaczeniu niniejszych przepisów uważane są wszelkie drogi, place i mosty znajdujące się w obrębie m. st Warszawy i przeznaczone dla ruchu publicznego.

§ 4.

Część ulicy, przeznaczona wyłącznie dla ruchu pieszego, stanowi chodnik; część ulicy przeznaczona przedewszystkiem dla ruchu kołowego stanowi jezdnię.

§ 5.

Zajęcie całości lub części chodnika z powodu miejskich robót budowlanych, bądź ziemnych, nastąpić może jedynie w porozumieniu z władzami administracji politycznej; przyczem prowadzący te roboty winien ułożyć tymczasowy chodnik na jezdni.

§ 6.

Rozpoczęcie jakichkolwiek robót inżynieryjnych na jezdni i zamknięcie jezdni dla ruchu z tego powodu, nastąpić może jedynie w porozumieniu z władzami administracji politycznej. Na czas zamknię-

cia całości lub części jezdni, prowadzący roboty winien umieścić tablice z odpowiedniemi napisami, oświetlonemi z zapadnięciem zmroku przy jednoczesnem ustawieniu ostrzegawczych świateł czerwonych.

§ 7.

Jeżeli ulica lub jej część, wskutek robót inżynieryjnych (§ 5 i 6), lub też z powodu uszkodzenia powierzchni, stała się niedostępną dla ruchu publicznego, winna być natychmiast ogrodzona i z zapadnięciem zmroku oświetlona ostrzegawczemi światłami czerwonemi. Jeśli władze techniczno-budowlane nie mogą tego natychmiast uskutecznić, winien to zrobić — na wezwanie policji — właściciel posesji, przed którą znajduje się miejsce niebezpieczne dla ruchu.

W razie potrzeby, odpowiednie urządzenia zabezpieczające mogą być wykonane na koszt osoby właściwej, w myśl art 3 Ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. Ust. R. P. № 89 poz. 655).

II. O pojazdach.

A) w ogólności:

§ 8

Każdy pojazd, z wyjątkiem powozów prywatnych, wózków dla dzieci, inwalidów i kalek, winien być zbadany przez powołane władze i dopuszczony do krążenia po mieście (zarejestrowany).

Dowodem zarejestrowania pojazdu są odpowiednie znaki, umieszczone na nim. Znaków tych nie wolno przenosić na inny pojazd

Za wypuszczenie na ulicę pojazdu niezarejestrowanego odpowiedzialny jest jego właściciel.

§ 9.

Na wezwanie władz powołanych, właściciel winien bezzwłocznie przedstawić dany pojazd do przeglądu.

Władze mogą cofnąć wydane już zezwolenie na krążenie po mieście, jeżeli pojazd znajduje się w stanie nieodpowiednim.

§ 10.

Każdy pojazd, który krąży po mieście, winien być utrzymany w należytym porządku i czystości.

Powożący odpowiedzialny jest, narówni z właścicielem, za stan pojazdu.

§ 11.

Pojazdy, przeznaczone do przewozu artykułów spożywczych, podlegają specjalnym przepisom, wydanym przez władze powołane, za których zezwoleniem będą dopuszczane do krążenia.

Stosuje się to również do pojazdów, przeznaczonych do przewozu przedmiotów szkodliwych, bądź niebezpiecznych dla otoczenia.

§ 12.

Szerokość pojazdu, wraz z ładunkiem, nie może przekraczać 2.50 m., długość wraz z ładunkiem i dyszlem—10 metrów, wysokość, licząc od poziomu drogi — 4 metrów.

Pojazdy, których wymiary przekraczają normy przepisowe, mogą krążyć po mieście za specjalnym zezwoleniem władz powołanych, co winno być oznaczone w odnośnym dokumencie rejestracyjnym (§ 8).

Przepisy co do długości pojazdu nie stosują się do wozów ciężarowych z belkami, rusztowaniami drabinowemi i t. p., jak również do pojazdów z przyczepionemi wozami, które mogą krążyć jedynie za specjalnym pozwoleniem władz powołanych. Odnośne pozwolenie piśmienne winien kierowca (powożący) mieć przy sobie i okazywać na żądanie policji.

§ 13.

Waga pojazdu wraz z ładunkiem, powinna być— zwłaszcza podczas ślizgawicy — w takim stosunku do siły pociągowej, aby pojazd zawsze mógł poruszać się bez przeszkód.

Powożący, winni przeciążania zwierząt pociągowych, będą karani za tamowanie ruchu, niezależnie od odpowiedzialności karnej za dręczenie zwierząt.

§ 14.

Ładunek pojazdu powinien być tak umieszczony i zabezpieczony, aby nie mógł spaść, ani też spowodować przewrócenie się pojazdu

Ładunek, a zwłaszcza żelazo sztabowe, blacha, łańcuchy i t. p. przedmioty, powinny być tak umocowane, aby nie sprawiały niepotrzebnego hałasu.

Wszelkie przedmioty, wydzielające w czasie ruchu pojazdu pył, kurz, mogą być wiezione jedynie po należytem ich zabezpieczeniu.

§ 15.

Zwierzęta, idące luzem, mogą być przywiązywane tylko do pojazdu z tyłu.

B) O wózkach ręcznych.

§ 16.

Za wózki uważa się wszelkie pojazdy, poruszane siłą ludzką, bądź ciągnione przez psy.

Przepisy, dotyczące wózków nie stosują się do wózków dla dzieci, inwalidów, chorych i kalek, które to pojazdy mogą korzystać z chodników, w razie małego ruchu pieszego.

§ 17.

Każdy wózek powinien posiadać stale napis wyraźny z imieniem, nazwiskiem i adresem właściciela oraz być zaopatrzony w jedną latarnię, umieszczoną z lewego boku.

Latarnia winna być tak urządzona, aby rzucała jasne światło bezbarwne wprost i na boki, w tył zaś — czerwone.

C) O pojazdach konnych.

§ 18.

Nie wolno używać do zaprzęgu zwierząt chorych i okaleczonych, jak również bydła rogatego.

Zwierzęta w zaprzęgu winny być okiełznane. Uprząż powinna być w takim stanie, aby w każdym wypadku umożliwiała sprawne kierowanie pojazdem.

Zaprzęg w jednego konia powinien posiadać hołoble.

§ 19

Nie wolno jest pozostawiać na ulicy bez dozoru pojazdów, zaprzężonych.

Postój na ulicy pojazdów bez zaprzęgu dopuszczony być może tylko za zezwoleniem policji po odpowiednim ich zabezpieczeniu i oświetleniu z zapadnięciem zmroku.

§ 20.

Za pojazdy osobowe uważane są pojazdy na resorach, względnie sanki, mogące pomieścić oprócz powożącego do 3-ch osób — jeżeli są zaprzężone w jednego konia i do 4-ch osób, jeżeli są zaprzężone w parę koni.

§ 21.

Każdy pojazd osobowy powinien być zaopatrzony w dwie latarnie przepisowe (§ 17 ust. II), umieszczone po obu jego stronach.

§ 22.

Za wozy ciężarowe uważane są wszelkie pojazdy, przeznaczone do przewozu większej ilości osób (omnibusy) lub towarów.

§ 23.

Każdy wóz ciężarowy winnien być zaopatrzony w:

a) szybko i sprawnie działające na tylne koła hamulce, poruszane z siedzenia powożącego;
b) stały i wyraźny napis z imieniem, nazwiskiem i adresem właściciela wozu;
c) dwie latarnie przepisowe (§ 17 ust. II), umieszczone po obu jego bokach.

Wozy przybywające czasowo z prowincji, mogą być zaopatrzone w jedną latarnię, umieszczoną z lewej strony.

§ 24.

Przedmioty, wystające z tyłu poza wozem, należy opatrzyć w widoczne znaki w dzień, a wieczorem w latarkę dodatkową.

C) o rowerach:

§ 25.

Do krążenia po ulicach dopuszcza się jedynie rowery jedno—i dwu-osobowe (tandemy), zaopatrzone w sprawnie działające hamulce, latarkę o bezbarwnem świetle na przodzie i dzwonek sygnałowy.

Używanie innych sygnałów, niż dzwonki jest wzbronione.

§ 26

Każdy rower musi być zaopatrzony w tabliczkę z numerem, umieszczoną z tyłu, równolegle do kierownika.

Tabliczki tej nie wolno niczem zakrywać; winna być ona utrzymana w należytej czystości.

D) o samochodach:

§ 27.

Z zapadnięciem zmroku każdy samochód, znadujący się na ulicy winien posiadać światła: dwie latarnie o łagodnym blasku z przodu, oraz czerwoną z tyłu, po lewej stronie pojazdu.

Prócz tego tylna tablica ze znakiem rejestracyjnym winna być dokładnie oświetlona.

Motocykle (bez wózka) winny posiadać tylko jedno światło, umieszczone na przodzie.

Motocykle z wózkiem, oprócz światła na przodzie, powinny posiadać tylne światło, podobnie jak samochody.

§ 28.

Jako dźwiękowy sygnał ostrzegawczy wolno jest kierowcom samochodów używać jedynie ręcznych trąbek o niskim tonie; motocyklistom — trąbek o wysokim tonie. Używanie innych sygnałów (gwizdki, syreny, piszczałki, klaksony) jest bezwzględnie niedopuszczalne.

Wzbronione jest również nadużywanie sygnału, który winien być stosowany jedynie dla niezbędnego ostrzeżenia osób pieszych i powożących.

§ 29.

Wolny wydmuch tłumika winien być zawsze szczelnie zamknięty.

Kierowcy nie wolno wyjechać samochodem (motocyklem) na ulicę, o ile motor dymi wskutek przeoliwienia.

III. O powożących i kierujących.

§ 30.

Powożenie oraz kierowanie pojazdami mechanicznemi i innemi wzbronione jest osobom poniżej lat 18-tu, jak również osobom, które z powodu wad umysłowych lub cielesnych, oraz z powodu pijaństwa nie są zdatne do tego stale lub czasowo.

Władze powołane mogą, w wyjątkowych wypadkach, udzielić nieletnim, mającym powyżej 12-stu lat pozwoleń na jazdę na rowerach.

§ 31.

Osoby kierujące lub powożące pojazdami zawodowo winny posiadać odpowiednie legitymacje, stwierdzające ich uprawnienie.

Wydawanie tych legitymacji uzależnione będzie od posiadania dostatecznych kwalifikacji moralnych oraz fizycznych i od pomyślnego wyniku egzaminów ze znajomości przepisów o ruchu ulicznym oraz umiejętności praktycznej w kierowaniu (powożeniu) pojazdem.

Osoby wymienione mogą być pozbawione prawa wykonywania swego zawodu, przy jednoczesnem odebraniu im właściwych legitymacji.

§ 32.

Kierowcy dorożek samochodowych i powożący dorożkami konnemi podlegają specjalnym przepisom o odzieży, wyglądzie dorożek, krążeniu ich po mieście, miejscach stacjonowania, opłatach (taksach) pobieranych za przewóz i t. p. Przepisy te ustanawiają i ogłaszają władze powołane.

§ 33

Kierowcy samochodów, motocykli oraz rowerzyści winni ostrzegać za pomocą specjalnych sygnałów, inni powożący za pomocą głosu.

Jeżeli ostrzeżenie takie nie wystarczy, należy zwolnić bieg swego pojazdu lub zatrzymać go.

Powożącym nie wolno, w czasie jazdy, wypuszczać z rąk lejcy (cugli), rowerzystom — kierownika.

§ 34.

Motorniczych tramwajowych obowiązują ogólne przepisy o ruchu ulicznym z uwzględnieniem tych, które wynikają ze specjalnych właściwości ruchu tramwajowego.

W razie chwilowego zatrzymania ruchu ulicznego wogóle, lub wozów tramwajowych na linji wszczególności, należy wozy tramwajowe tak ustawić, aby co trzy wozy był pozostawiony 4-o metrowy odstęp.

Wozów tramwajowych nie wolno zatrzymywać na skrzyżowaniach ulic oraz na zakrętach, z wyjątkiem potrzeby spowodowanej wypadkiem.

IV. O ruchu ulicznym.

A) w ogólności:

§ 35.

Każdy znajdujący się na ulicy winien tak się zachowywać, aby z jego powodu nie nastąpiło zatamowanie ruchu ulicznego: kołowego lub pieszego.

Za tamowanie ruchu uważanem będzie nie tylko zupełne wstrzymanie ruchu, lecz również utrudnienie go pod jakimkolwiek względem.

§ 36.

Wszyscy znajdujący się na ulicach winni stosować się do: a) wszelkich zarządzeń i wskazówek funkcjonarjuszów policji, których polecenia muszą być niezwłocznie wykonywane, oraz b) do wszystkich znaków stałych i napisów regulujących ruch.

§ 37.

Zarówno na jezdni jak i na chodnikach cały ruch uliczny odbywa się wyłącznie po prawej stronie.

Przejeżdżanie na lewą stronę jezdni jest wzbronione.

§ 38.

Pierwszeństwo drogi posiadają: policja, straż ogniowa, pogotowie ratunkowe, oddziały wojsk, orszaki pogrzebowe i inne pochody.

Wzbronione jest przecinanie pochodów, zwłaszcza zaś grup dzieci i młodzieży szkolnej.

§ 39.

Na ulicach nie wolno pozostawiać bez opieki dzieci poniżej wieku szkolnego i chorych umysłowo.

Nie wolno również urządzać wyścigów pojazdów i osób, zabaw, gier.

Na odbycie wyścigów dla celów sportowych oraz zabaw należy uzyskać zezwolenie odpowiednich władz.

§ 40.

Wzbronione jest czepianie się oraz wskakiwanie i wyskakiwanie z pojazdów, będących w ruchu.

§ 41.

Wszelkie zwierzęta kąsające muszą mieć kagańce.

Zwierząt narowistych, płochliwych, bijących, nie wolno jest używać do zaprzęgu; przy prowadzeniu ich luzem należy zachować odpowiednie środki ostrożności.

Psy muszą być zawsze prowadzone na smyczy.

§ 42.

Dla pędzenia bydła, w ilości ponad dwie sztuki należy uzyskać piśmienne zezwolenie władz powołanych, które wyznaczą przytem: czas, kierunek drogi oraz ilość przewodników, z których jeden (główny) będzie odpowiedzialny za przestrzeganie porządku.

Zwierzęta pociągowe należy prowadzić po trzy sztuki najwyżej, powiązane ze sobą razem przy pysku.

§ 43.

Transportowanie zwierząt dzikich (niebezpiecznych) może się odbywać przy zachowaniu należytych środków ostrożności.

B) O ruchu pieszym.

§ 44.

Osoby idące korzystać muszą wyłącznie z chodników, a na jezdnię mogą wkraczać tylko w razie przechodzenia na drugą stronę ulicy.

Przejścia po przez jezdnię należy dokonać najkrótszą drogą w pobliżu skrzyżowania ulic.

Przechodzić przez jezdnię należy krokiem przyśpieszonym i zwracając uwagę najprzód na pojazdy nadjeżdżające z lewej, a następnie z prawej strony.

Usłyszawszy nawoływanie lub sygnał ostrzegawczy, należy obejrzeć się w kierunku głosu lub też zatrzymać się, aby dać drogę pojazdowi.

Nie wolno przebiegać jezdni.

§ 45.

Tamowanie ruchu pieszego na chodnikach przez zatrzymywanie się w miejscach nieodpowiednich jest wzbronione.

Osoby oczekujące na tramwaj (autobus, omnibus) winny stać na chodniku tuż przy przyprzystanku, lub na miejscu specjalnie do tego wyznaczonym, nigdy zaś na jezdni.

§ 46.

Chodzenie w grupach więcej jak po trzy osoby obok siebie jest wzbronione.

Na wąskich chodnikach nie wolno jest iść więcej niż dwu osobom obok siebie.

Wzbronione jest również trzymanie się pod rękę trzech osób, idących obok siebie.

Większe grupy osób mogą posuwać się chodnikiem parami.

§ 47.

Laski parasole i t. p. przedmioty należy tak nosić, aby nie przeszkadzały innym.

Osobom, niosącym ciężary oraz osobom w ubraniach plamiących nie wolno, w razie dużego ruchu pieszego, korzystać z chodnika.

§ 48.

Stanie oraz chodzenie wzdłuż jezdni jest wzbronione. Wyjątek stanowią: osoby, niosące ciężary, prowadzące zwierzęta lub wózki ręczne, osoby w ubraniach plamiących oraz pochody, orszaki i oddziały, które winny się posuwać wzdłuż jezdni tuż przy prawym chodniku.

Grupy takie winny posiadać przewodnika, który kieruje niemi i jest odpowiedzialnym za przestrzeganie porządku.

§ 49.

Jeżeli są umieszczone znaki, regulujące ruch osób pieszych przez jezdnię, bądź na chodniku lub jeżeli są wytknięte stałe miejsca do przechodzenia przez jezdnię, osoby piesze winny bezwzględnie stosować się do nich.

C) O ruchu kołowym:

§ 50.

Pojazdy, posuwające się wolno (wozy ciężko ładowne, wózki ręczne, rowery i inne) winny zajmować miejsce na jezdni przy samym chodniku (prawym); dalej powinny się posuwać pojazdy szybsze (samochody ciężarowe i pojazdy osobowe konne); wreszcie najbliżej środka jezdni— samochody osobowe i motocykle.

§ 51.

Pojazdy powinny posuwać się z umiarkowaną szybkością.

Szybkość dla konnych pojazdów osobowych, samochodów ciężarowych i autobusów wynosi do 12 kilometrów na godzinę; dla samochodów osobowych i motocykli—do 25 kilometrów na godzinę.

W razie ślizgawicy i błota szybkość wszystkich pojazdów winna być zmniejszona.

§ 52.

Wszelkie pojazdy obowiązane są jechać wolno (stępa):

1) Na skrzyżowaniach ulic i przed przystankami tramwajowemi; 2) przy wjeździe i wyjeździe z bramy; 3) na wązkich ulicach; 4) podczas mgły lub ciemności i 5) wszędzie tam, gdzie szybka jazda może zakłócić porządek ruchu lub zagrażać bezpieczeństwu publicznemu.

§ 53.

Nie wolno nikomu zajeżdżać drogi.

Wyprzedzać jadącego należy z lewej strony.

Tramwaje wyprzedza się na prawo. Wyprzedzanie wozów tramwajowych z lewej strony dozwolone jest tylko wówczas, jeżeli szyny tramwajowe znajdują się tuż przy samym chodniku.

Wzbronione jest wyprzedzanie na skrzyżowaniach ulic, mostach i znacznych spadkach oraz przed przystankami tramwajowemi.

§ 54.

Pojazdom nie wolno jeździć po szynach tramwajowych.

§ 55.

Skręcać w poprzeczną ulicę w prawo, należy małym łukiem przy brzegu prawego chodnika. Skręcać w lewo, należy dużym łukiem trzymając się jaknajbliżej prawego chodnika i objeżdżając punkt skrzyżowania się ulic (posterunek policyjny latarnię, słup, wysepkę, skwer i t. p.).

§ 56.

Na skrzyżowaniach ulic, pierszeństwo drogi (przejazdu) przysługuje pojazdowi, zdążającemu ulicą główną.

Na skrzyżowaniu dwu jednakowych ulic, pierszeństwo drogi ma pojazd nadjeżdżający z prawej strony.

Za ulicę główną w powyższem znaczeniu uważa się ulicę, po której przechodzi linja tramwajowa.

§ 57.

O zamiarze zatrzymania się lub zwolnienia jazdy należy zawczasu uprzedzić jadących z tyłu za pomocą podniesienia ręki.

Mając zamiar skręcić na lewo, należy obejrzeć się, bądź wysunąć rękę na lewo.

§ 58.

Zatrzymywanie się pojazdów dozwolone jest tylko przy samym brzegu (prawego) chodnika.

Przed gmachami i lokalami publicznemi oczekiwać wolno tylko w miejscach wyznaczonych w tym celu przez władze. Dorożkom, oczekującym na kurs, wolno stacjonować jedynie w miejscach w tym celu wyznaczonych (stacjach) i to w ilości ściśle określonej dla danej stacji.

§ 59.

Pojazdom nie wolno oczekiwać lub zatrzymywać się przed przystankami tramwajów i autobusów, na skrzyżowaniach ulic oraz bliżej niż 5 metrów przed narożnikiem lub przystankiem. Zatrzymanie się w tych miejscach dopuszczalne jest jedynie ze względu na potrzeby ruchu.

Pojazd, zatrzymujący się przed wejściem do urzędu, dworca kolejowego, ogrodu, kina, hotelu, restauracji, cukierni i t. p. miejscami licznie uczęszczanemi, winien możliwie szybko odjechać, aby ustąpić miejsca innemu pojazdowi lub zdążającej publiczności.

Opłata za przejazd, w tych wypadkach, winna być uregulowana zanim dorożka zatrzyma się przed lokalem publicznym.

§ 60.

Nie wolno jest stawać dwom pojazdom obok siebie; wyjątek stanowi potrzeba przełożenia ładunku i t. p., a i to, jeżeli na jezdni pozostaje tyle wolnego miejsca, że jeszcze dwa pojazdy mogą się wyminąć.

§ 61.

Po przeciwnych stronach jezdni równolegle mogą się zatrzymywać pojazdy jedynie wówczas, jeżeli pomiędzy niemi pozostaje dosyć miejsca dla jednoczesnego przejazdu jeszcze dwóch pojazdów.

§ 62.

Naładowywanie i wyładowywanie pojazdów winno się odbywać tak, aby nie przeszkadzało ruchowi ulicznemu oraz aby trwało możliwie jaknajkrócej i zajmowało jaknajmniej miejsca na ulicy.

§ 63.

Jeżeli pojazd zostanie unieruchomiony, należy zająć się niezwłocznie usunięciem go. Pozostawienie tymczasowe pojazdów lub ich ładunku na ulicy dopuszczonem być może tylko za zezwoleniem policji.

Zwierzęta, których w razie wypadku nie można zaraz postawić na nogi, winny być natychmiast usunięte. Jeżeli powożący lub ich właściciel nie uskuteczni tego, mogą to zrobić władze powołane na ich koszt.

§ 64.

Z zapadnięciem zmroku (z chwilą zapalania latarń ulicznych), przy pojazdach należy zapalić latarnie.

§ 65.

O ile warunki terenu lub szczególne okoliczności tego wymagają, powożący winien posługiwać się hamulcem.

§ 66.

Kierowcom samochodów i motocykli nie wolno urządzać jazd próbnych w śródmieściu i na ulicach o dużym ruchu.

Na przejazd przez ulice samochodów wyścigowych należy uzyskać każdorazowo zezwolenia władz powołanych.

V. Postanowienia końcowe.

§ 67.

Postanowienia §§ 12 i 28 wchodzą w życie w trzy miesiące od chwili ogłoszenia niniejszych przepisów

Postanowienia §§ 17, 21 i 23 wchodzą w życie w 6 miesięcy od chwili ogłoszenia niniejszych przepisów.

§ 68.

Winni przekroczenia niniejszych przepisów ulegną, na zasadzie art. 21 Ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. Ust. R. P, Nr. 89 poz. 646), karze grzywny do wysokości 500 zł. lub aresztu do 2-ch miesięcy, o ile dane przekroczenie nie podlega surowszemu przepisowi karnemu.

Warszawa, dnia 15 maja 1925 r.

Komisarz Rządu na m. st. Warszawę

(—) *J. Jarmołowicz.*

OGŁOSZENIA.

ZAGUBIONE PASZPORTY:

Żurawska Florentyna, Litewska 9 1929-3
Kusińska Józefa, Poznańska 14 1934 3
Piwoński Feliks, Wspólna 63 1941-3
Weinrajter Gabryel Niska 47 1943-3
Szuldberg Rywka vel Regina Oboźna 11 1947-3
Blumberg Rafał Krochmalna 23 1952-3
Lande Jankiel, Otwock 1957-3
Szabasen Natan Grójecka 73 1976-3
Walczyńska Czesława Wiejska 2 1979-3
Chenczyner Jakób, Nowolipki 36 1984-3
Wrzeszczyńska Zofja Piękna 18 1687-3
Grochowska Józefa, Marji Kazimiery 40 1998-3
Zelwer Henech, Łódź 1989-3
Rylke Helena Matylda Wilcza 50 1992-3
Kuliszek Lucyna Hoża 53 1993-3
Wilczewska Barbara Narszałkowska49 1995-2
Gałczyńska Marja Sw. Barbary 10 1997-2
Weinsztok Chil Majer pl. Grzybowski 14 2006-2
Birnbaum Róża, Piękna 29 2023-2
Farbman Pessa Nalewki 18 2030-2
Czajkowski Edmund Krucza 34 2041-2
Sztarkant Jankiel. Zielna 33 2042-2
Lalik Wacław Konstanty Królewska 27 2065 2
Bachner Mojżesz Leszno 76 2097-2
Gałęzowski Stefan Wspólna 37 2101-2
Czajewicz Zofja Kredytowa 8 2122-2
Kelter Henryk Sienna 23 2132-2
Hołomczyc Mieczysław Hoża 36 2138-2

Zgubiono numer od roweru 2763 Izraelski Ajzyk, Zielna 31 1905-3

Działowski Feliks otrzymał pozwolenie na mleczarnię „Switer„ przy ul. Miodowej 1 1906-3

Szajngros Brucha otrzymała pozwolenie na pokoje noclegowe przy pl. Grzybowskim 1 1907-3

Lipińska Emilja otrzymała pozwolenie na mydlarnię przy ulicy Brackiej 12 1908-3

Ajsenberg Szejma otrzymał pozwolenie na zakład fryzjerski przy ul Miłej 98 1910-3

Lichtenbaum Mordka otrzymał pozwolenie na dom modlitwy przy ul. Nalewki 47 1912-3

Leitzke Ludomir otrzymał pozwolenie na pralnię ręczną przy ul. Daniłowiczowskiej 4 1913-3

Rakower Szaja otrzymała pozwolenie na dom modlitwy przy ul. Nalewki 15 1914-3

Maciński Zygmunt otrzymał pozwolenie na zakład fryzjerski przy ul. Sławińskiej 66 1915-3

Posyn Mendel otrzymał pozwolenie na dom modlitwy przy ul. Muranowskiej 40 1916-3

Goldsztein Szmul otrzymał pozwolenie na zakład fryzjerski przy ul Nalewki 37 1917-3

Czarneccy Włodzimierz i Antoni otrzymali pozwolenie na cukiernię przy ul. Żelaznej № 45 1918-3

Zgubiono legitymację na samochód „Oppel" № motoru 5143 rejestracji Gdańskiej № A II 686 D. Z. 1294, Swiecy Józefa zam. Nabielska 8 1919 3

Wasser Anszel Szlamo otrzymał pozwolenie na handel naftą przy ul. Wołyńskiej 27 1921-3

Kochański Józef otrzymał pozwolenie na kawiarnię jadłodajnię z dancingem pod firmą „Rydz" przy ulicy Aleje Ujazdowskie 22 1922-3

Białer Abram Gerszon otrzymał pozwolenie na sklep opałowy przy ul Nowolipie 9 1924-3

Wiśniewski Bronisław otrzymał pozwolenie na kawiarnię przy ul. Krak. Przedm 59 1925 3

Kaczorowska Paulina otrzymała pozwolenie na jadłodajnię przy ul. Stare Miasto 21 1926 3

Wejncymer Hersz otrzymał pozwolenie na bóżnicę przy ul. Gęsiej 5 1930 3

Cukrowicz Sura otrzymała pozwolenie na skład opałowy przy ul. Franciszkańskiej 28 1931-3

Wajdenfeld Samson otrzymał pozwolenie na zakład fryzjerski przy ul. Kupieckiej 18 1932-3

Goldfajer Jakób otrzymał pozwolenie na zakład fryzjerski przy ul, Gęsiej 18 1933-3

Lending Chaim otrzymał pozwolenie na dom modlitwy przy ul. Nalewki 21 1735 3

Drachtman Dawid otrzymał pozwolenie na dom modlitwy przy ul Freta 16 1936-3

Slesicki Bronisław otrzymał pozwolenie na hotel p. n. „Japoński" przy ul. Widok 22 1937 3

Estrajch Lejzer otrzymał pozwolenie na zakład fryzjerski przy ul. Dzikiej 44 1938-3

Zgubiono paszport zagraniczny Goldblat Heny Nalewki 13 1939-3

Szymanowicz Bernard otrzymał pozwolenie na skład opałowy przy ulicy Ogrodowej Nr. 63 1940 3

Zygler Izrael otrzymał pozwolenie na herbaciarnię przy ul. Długiej 27 1942-3

Lukxemburg Maksymiljan otrzymał pozwolenie na prowadzenie hotelu p n. „Hotel Luxemburg" przy ul. Senatorskiej 29 2110-3

Drukarnia F. Syrewicza i S-ki, Senatorska 28-30.